

Posudek na bakalářskou práci:

Blanka Roušalová

Prvky absurdního dramatu v *Tres sombreros de copa* od Miguela Mihury

Vedoucí práce: PhDr. Anežka Charvátová

Práce přináší objevené a v češtině dosud nezpracované téma vztahu španělského dramatika Miguela Mihury k žánru absurdního dramatu. Roušalová se věnuje nejprve širšímu historickému, politickému a literárnímu kontextu, v němž se rodilo Mihurovo dílo, pak se pokouší o vymezení absurdního dramatu jako takového, podává stručný přehled jeho nejznámějších představitelů (Ionesco, Beckett, Arrabal, ale i Havel a Uhde), těžiště práce pak tvoří analýza Mihurova nejznámějšího dramatu *Tři cylindry* (*Tres sombreros de copa*), do češtiny dosud nepřeloženého. Při popisu prvků typických pro absurdní drama vyšla Roušalová především z díla Martina Esslina, jehož čtyři kategorie (abstraktní scénické cirkusové či revuální efekty; klaunské, ztřeštěné výjevy; slovní nesmysl; snové a fantastické prvky s výrazným alegorickým podtextem) hledá (a všechny nachází) v Mihurově dramatu. U některých podkapitol bychom možná podle analyzovaných ukázek mohli navrhnout jiné pojmenování (v podkapitole „Absurdita jako opak rozumu“ se analyzuje hlavně slovní komika, mohla se tedy nazvat „Slovní absurdita“; v následující podkapitole „Nesmyslné chování postav“ se zase rozebírá situační komika, dalo se tedy sáhnout po odborněji znějícím názvu „Situační absurdita“), někde se dalo trochu přesněji formulovat.

Velmi přínosné jsou ukázky z Mihurovy hry, které Roušalová cituje ve vlastním překladu, výstižném i vtipném. Práce by se tak mohla stát podnětem k přeložení *Tři cylindry* do češtiny a snad i následnému uvedení hry na některé české scéně. Zajímavá je též kapitola o přesné dataci Mihurova díla, které bylo sice ve Španělsku uvedeno až roku 1952, ale vzniklo pravděpodobně už roku 1932, proto lze Mihuru považovat za skutečného předchůdce absurdního divadla.

Celkově je práce kvalitní, s dostatečnou bibliografií i bohatým poznámkovým aparátem. Roušalové bych vytkla snad jen malou pečlivost věnovanou jazyku, v práci nacházíme dosti překlepů, chybějících čárek, bohužel i pár hrubek (nevědomně str. 33, nejvýznamnější str. 36, dokumenty... posloužili str. 21 aj.). Též španělské resumé mělo být raději předloženo ke kontrole rodilému mluvčímu, aby se odstranily české vazby a málo srozumitelné obraty.

Práce splňuje kritéria bakalářské práce a **doporučuji ji k obhajobě. Navrhuji klasifikovat ji jako velmi dobrou.**

Praha, 1. 9. 2014

PhDr. Anežka Charvátová